

AKCIJA PODSJELOVO

Prvi dan 27 maj 1995

Dosli smo u grupama na nasu liniju, bila je noc, moze se reci bas lijepa noc, bez vjetra, bez oblaka i strasno tiha je bila ta noc.

Moja grupa je brojila 12 boraca, komandir nam je bio arap, jemenac, sluzio u vojsci juznog jemena kao komandir tenka, i dosao u Bosnu 1994 da pomogne bosnjacima da odbrane Bosnu i Hercegovinu. U grupi je bilo jos par arapa i ostalo mi, bosnjaci.

Prolazimo pored nasih rovova i zemunica i ulazimo u tzv. niciju zemlju, zonu razdvajanja, i pocinjemo sa privlacenjem neprijateljskoj liniji,

idemo u stroju, jedan iza drugog, pazeci da ne izgubimo iz vida borca ispred nas, jer naprijed je komandir i on jedini zna put do srpske linije, jer su nasi izvidjaci sa komandirima grupa izvidjali neprijateljske linije vec par mjeseci, jer srbi su se strasno ukopali na Podsjedlovu, posijali mina masu, sve je to trebalo pripremiti i ocistiti mine prije akcije.

Dolazimo pred brdo i pocinje uspon, mi smo isli nekom jarugom, kojom je tekao mali potocic, nemozes ni reci ni potocic, haman curilo je, al zato je bilo blato da koljena. Tad mi prolazi kroz glavu sto su nam govorili na obuci da rijetko ce neprijatelj staviti mine u vodu ili tekve jaruge, jer kada su jake kise u tim jarugama je prava bujica i mine se znaju aktivirati, od kamenja koje valja bujica ili ih bujica pokrene ili zatrpa blatom. Sve to mi u sekundi proleti kroz misli i nastavljam dalje. Noge propadaju u blato, al ja gazim, a srca mi ko planina, jer svakim korakom sam blize dusmaninu.

Oko 4 ujutro dolazimo ispod same linije, nasa grupa uzima zaklone, i nalazimo se oko 50 metara od cetnika.

Cujem desno grupu od mene, njihov je zadatak da uniste zemunicu desno od nas, a joj kako krse, ne ide mi u glavu kako ih cetnici ne cuju pogotovo kad u tako tihoj noci pukne pod nogom suha grana, ma to se cuje haman kilometar.

Ja osluskujem da i cekam svaki momenat da cetnici raspale po nama, al hvala Bogu nista se ne dogadja.

Napokon i ta grupa zauzima polozaj i cekamo naredbu za napad. Ono srce udara u grudima, neizvjesnost je velika, meni je ipak to prva akcija i tada mi je bilo 18 godina. Misli i dalje saraju glavom, mozda su cetnici pametni pa poslije svake kise ponovo stave nagazne mine.

I dolazi naredba, cujem pucanje s desne strane, sa lijeve strane takodje, nas komandir izvlaci se iz jarka i sa komandos minobacacem ispaljuje 12 granata prema neprijatelju i mi krecemo naprijed. Krecemo se u koloni brzo prema zemunici, najedanput treci ispred mene stade i rece mina, svi smo stali kao ukopani a on zakacio zicu od potezne mine i povukao i nista, sudbina poslije mi pricao kako ga je zica bas ustopala u mjestu, on bas povukao momacki, hvala Allahu dz.s. nije se aktivirala. Cuo sam poslije da ta mina se nabija na drveni kolac i zovu je "kukuruz" a to je pmr 2a mina, da ako je duze vrijeme izložena prirodnim utjecajima, igla jednostavno zaljepi i nemoze se povuci i da iskusniji mineri namazu iglu sa totmasti i izvuku je gotovo da kraja i tako da nema da se ne aktivira.

Jemenac se vrati sa cela da vidi gdje je mina da je deaktivira, al velika trava okolo, ja mu govorim da se pazi jer obicno oko potezne mine posiju i nagazne mine, a vec akcija uveliko traje.

Mi stavljamo zavoj preko zice i govorimo grupi ispod nas sa nosilima za izvlacenje ranjenika da paze na minu i nastavljamo uzbrdo. Dolazimo na rovove, cetnici mrtvi leze, vidio sam haman pet leseva i nastavljamo dalje i najednom smo na vrhu. Nemogu vam objasniti osjecaj akcije, svaka sekunda je kao nekoliko minuta duga nasa kota je bila 702 ,spustamo se niz brdo sa mnom je jedan moj prijatelj, on me prati i u grupi idemo naprijed.

Ne idemo putem, vec sa strane, kontajuci da neki od cetnika ne uzme busiju pa da nas ne poroka ko golubove.

Idemo naprijed i svako malo osmatramo. Dosli smo do puta gdje smo ipak morali pretrcati na drugu stranu pa da nastavimo dalje za cetnicima. Sklonili smo se iza velike bukve i ja kazem ovom ajd jacu prvi pa ti poslije. Ja u tri koraka preskocim put i uhvatim se zaklona, kad ovaj moj poce pucati niz put, a i ond i ja raspalim, nisam nista vidio, al sarao sam automatskom takodje nadole niz put (napomena. poslije vise nikad nisam pretrcavao a da me neko ne pokriva, sta da je cedo bio spreman a je bez vatrene podrške pretrcavam, vjerovatno ovo nebi ni pisao).

Utom i on doleti do mene, i rece da je skinuo cetnika i da idemo po njega, taman mi krenuli kad nas zaustavi komandir i rece da se povucemo nazad sto metara, da je akcija gotova. Kako mi je bilo krivo poslije sto nismo nastavili, jer tu dole su odmah bili minobacacke baterije i ko zna sta sve jos i to nam se kasnije dobro razbilo o glavu mi smo se vratili nazad nekih stotinjak metara, al i dalje smo bili sa obje strane puta i to u klinu, nasi su bili jedno 150 metara iza nas sa lijeve strane i desne. Ja kofol se zaklonio iza neke jelike, nema 10 cm siroka i tjesim se, ajd dobar zaklon.

Prestalo se i pucat, ponekad se javi nas snajper, inace snajper ima bas specifican zvuk. Mi smo ga zvali "stas tu" i kad to brzo izgovoris. Takav je otprilike i bio zvuk kad snajper ispali metak. Cuo sam glasove cetnika u sumi nekih 400 metra dalje, s desne strane, napominjem mi smo bili u klinu, djelila nas kotlina, e da mi je bio snajper tad, bezobzira sto su bili u sumi.

Nije proslo puno kad i ispod nas cujem cetnike, al je sam bio u strani tako da su oni bili direktno ispod mene, i cujem kako galame, hrabre se da krenu u napad i najednom pucnjava, fijuću zrna oko mene a i mi onda po njima, i oni se primirise.

Poslije nekih 20 minuta opet oni po nama, gledam jeliku do mene kako se grane lome kad iz zrno presjece, ko na filmu, i opet mi po njima. stadosa s pucnjavom.

Ja dok sam pucao niz stranu koji rafal dole, a onda koji prema sumi s desne strane gdje sam cuo glasove. Ajd sve stade, gledam ja ovu jeliku, vidim slaba fajda od zaklon, i kazem ovo svom komadiru da se povucem na put, bar imam kakav takav zaklon, jer sam u strani a ovi ubise odozdo, nema zaklona, sve nisko rastinje i zburje, nigdje kvalitetne bukve da zalegnam. Rece on meni da se povucem, a bio jos jedan bosnjo do mene, te se mi povukosmo poslije par minuta. Vidim Ahmeda, rodjeni sandjaklija, al zivi u turskoj, dosao u Bosnu kad se zapucalo, donosi nam sanduk municije da se popunimo.

I sjeda on i komandir na samu stranu male livadice, odmah povis moje jelike, al ja sam vec bio na putu i gledao da napravim kakav grudobran kad slozi minobacacka granata odmah ispod njih. Geler zakaci Ahmeda po vratu i prekine mu vratnu venu i u par minut je iskrvavio, Allah jerhamu, da mu Allah ukabuli i upise sehadet. Osta iza njega zena i djeca. Covjek iz turske dosao da brani nas narod, i to iz bogate porodice, bio sam u gostima kod njih 1996 u Istanbulu. Covjek je završio fakultet, bogat i ipak dosao da se bori za nas.

Nije prosla minuta, dolazi naredba da se povucemo iz klina i da formiramo liniju. Sto ti je reci

sudbina,ja sam bio u strani gdje je bas pogodila granata,i povukao sam se na put,i Ahmed,Allah da mu ukabuli sehadet,donio nam municiju i samo sto je sjeo,nije par minuta proslo pade granata. Danas kad vratim film samo dva razloga mogu da budu sto je granata pala bas tu:i li su cetnici na nas pucali pa da mi uzvratimo i da nas oni otprilike lociraju po nasoj vatri ili je cetnicki artiljerijski izvidjac ih opazio i naveo minobacacku vatru. Taj izvidjec nam je zadao prave muke u narednim danima. Helem nejse, mi smo se povukli na gornji put,koji je isao citavom duzinom linije i rece nam komandir da se pocnemo ukopavati a to je bio transportni put,za tenkove,kamione. Zemlja je bila nabijena, ma kakav beton,al djaba naredba i dok smo mi tako stajali i gledali gdje cemo sa rovom,samo kratki zvizduk propara vazduh i aktivira se minobacacka granata 2 metra ispod nas,ispod puta tako da nas geleri nisu mogli zakaciti,kad i i druga se aktivira malo dalje,kad itreca al u krosnji drveta nedaleko od nas mi se strateski ufatismo noge u sumu iza bukve u zaklon sada tek kad vracam film, nas je osmatrao neki izvidjac koji je navodio vatru citavo vrijeme,a ja ko novi kolac,prva mi akcija,pojima nisam imao zato je vazna obuka, al da je dobar instruktor.

Mi smo imali par arapa sto su nas obucavali,oni su dobri i srcani borci,al taktika i da te oni obuce to je bilo nemoguće jer instruktor mora biti i pedagog i imati program obuke i obuka netreba biti komplikovana kao sto su arapi radili.Ucili me da pucam iz automatske puske na 10 nekih nacina i kaze mi trener da pucanje sa boka da je to prava stvar,ispuco sam na obuci par hiljeda metaka sa boka i opet nisam naucio da pucam. Poslije sam imao obuku kad pravih instruktora i pravilo broj jedan je kad pucas iz automatske puske,uvijek sa kundakom uglavljenim u rame i pogled preko puske ne nisanis,al pogled iznad puske i gledas na metu ili mjesto gdje gadjas i uvijek u kratkim rafalima po tri metka tako da grupises pogotke jer ako raspalis u dugim rafalima puska ti bjezi i rasipas municiju bez veze i neprijatelj te brzo otkrije i zaspe granatama.

Helem nejse, da se ja vratim na Podsjelovo. Taman se malo smirilo i mi se vratimo nazad na ukopavanje,al sad smo malo se zaklonili tako da nas izvidjac nemoze locirati. Cetnici su udarali po drugim djelovima linije zestoko takodje i to tenkom i pragom i boforsom. Nas samo minobacacima su mlatili. Ruku na srce imali su artiljeriju uigranu do maksimuma,izvdjac nas locira i oni ubise a nasa artiljerija nista,ni da se javi. i tad sam vidio naj gadniju taktiku cetnicku,al nisam je ja iskusio,vec moji suborci na 726 koti.Cetnici su pragama i boforsom sve udarali u krosnje drveca i geleri su ubijali nase borce nezasticene u rovovima,jer nemas vremena da pravis zemunicu,kopas rov i legnes u njega,al djaba ovi po krosnjama udaraju.Dosta nam je boraca tako izranjavano i poginulo.

Tako prodje prvi dan,kad uvece vec noc pala, meni dolazi komandir i salje me na ispomoc lijevo od nas. Noc mrkla, da bar ima mjesecine pa da se vidi dje ides,ma nista. On me dovede do mjesta i zovnu on drugog arapa i posla me njemu,ja nekako napipam i dodjem do njega. Dogovorimo se da ja drzim strazu prvih 2 sata,pa on,pa ja i tako do jutra on se zavuce negdje,ja nista ne vidim mrkla noc je,i pocnem drzati strazu. Sve cujem ko da neko hoda ispod nas.Nista se ne vidi.Skontam ja to misevi ili neke zivotinjice izasle traze hranu. Ne mogu od nas po danu kokad se grupamo konstantno.Prodje nekako tih dva sata,probudim arapa i ja se zavucem,ni sam neznam jel rupa ili neki rov,sta li je vec i odmah zaspim.

Drugi dan 28 maj 1995

Kad jutro budim se,a arap usecerio,spava,kakva straza kakvi bakraci. Uzmem tejemum i klanjam sabah i probudim i njega da klanja i pogledam taj nas zaklon,a ono to nije rov,vec odrezana bukva i oborena ispod puta.Vjerovatno kako je bager pravio put oborio je u korijenu,al ta bukva

je bila samo metar duga i sa ulazne strane zjapi a i nije dovoljno velika za obojicu da se zavucemo a i da podne granata sa te ulazne strane bilo gdje,zakacili bi nas geleri a i nisam imao neku preglednost,te mu rekoh odo se ja prebaciti na put odmah povis da imam preglednost.

I prebaci se ja tako gore i pocnem nozom da kopam lezeci rov i da pravim grudobran. Preglednost odlicna al zato i ja sam bio odlicna meta i onaj prokleti izvidjac me skuzi i cujem ispaljenje. Vec sam se naucio da mogu prepoznati ispaljenje minobacaca 82mm. Otprilike treba granati 10-15 sekundi da doleti. Ja se zabijem u taj rovic i pokrijem glavu rukama,kod nas je bila sramota da se nosi sljem i pancir,objasnicu poslije,kad se granata aktivira 5 metara povis mene, i znam da dolazi i druga ubrzo,to im je taktika kad te lociraju ispale tri granate jednu za drugom da pokriju sto bolje taj dio oko mete,tj.sad mene. Ja brze bolje kazem arapu da napravi mjesta i prebacim se u skoku ispod puta,oborene bukve,kad druga se aktivira granata odmah ispod bukve. Ja kontam eto trece nama na glavu i doleti i treca al 10-tak metara od nas.

Mi se usutimo,niti izlazimo niti ist.,Vidim da se taj cedo izvidjac meni pravo natovario. Popodne dodje komandir i rece mi da se vratim nazad da kopamo i dalje rov. Dodjem nazad i kopaj i kopaj,vidim ja da je to jedino rijesenje,sto dublje u zemlju i zamaskiraj se sto bolje,iskopanu zemlju bacaj u zbunje samo da nas ne otkrije i tako prodje i taj dan.

Treci dan 29 maj 1995.

Ujutro me bude detonacije sa Tuzlanske strane,nasi krenuli u proboj,jer vjerovatno su cetnici povukli ljude sa drugih linije da mogu da udare kontranapad na nas i ostavili su linije na drugim mjestima prorijedjene i sa malo ljudstva. Drugi korpus udario na njih i hvala im taj dan cetnici se uopste nisu javjali.

Cetvrti dan 30 maj 1995

Dolazi nam ispomoc, 1 manevarski bataljon,zenicani,dvojica sa nama u rov ulaze tako da smo sad cetvorica fini ljudi,borci,mi smo imali bolju hranu a i mjestani su pekli pite i hranu i slali nam,tako da smo dijelili sa njima,gdje ima dovoljno za dvojicu ima i za cetvoricu. Opet cetnici poceli udarati,al sad vec smo se ukopali i slabije granatiraju,jer ako vrate liniju u prvih par dana to je to,poslije oni ne napadaju kad se mi ukopamo,bez obzira na artiljerisku premoc doduse pokusali su kotru udariti desno od nas,tj.nas bok desni. Dodju na sto metara i pucaju iz 84tvorki i sloze zoljama i RBeovima i kad mi raspalimo po njima,oni se u pravilu fataju noge al prije te kontre artiljerijom izrovu kompletnu kotu.

Srbi su inace hrabri kad idu na goloruk narod,a jel im pokazes zube,tu oni ne prolaze. Da nasi ljudi u Srebrenici su bili naoruzani kako treba i da su se suprostavili cetnicima,nikad se nebi dogodio pokolj muslimanima nikada necu moci razumjeti kako nasi politicari i generali nisu dopremili oruzije Srebrenici,ipak smo imali helikoptere i obavljeno je oko 200 letova za Bihac i sve preko cetnickih teritorija,pa kako nisu bar 10 letova uradili da se dovuca oruzije Srebrenici.

U tajnosti,jer po pravilu to je trebalo da bude demilitarizovana zasticena zona UN-a. Ipak ljudi sto su bili na celnim pozicijama su trebali da pripreme svaki moguci scenario i takav jedan scenario je bio cetnicki napad na goloruk narod.

Al svako ce na sudnjem danu da odgovara,ako vec nece na ovom svijetu.Nadam da ce jednog dana izaci Naser Oric i drugi i reci sta se to dogodilo Srebrenici i identificirati krivce jer direktori u firmama odgovaraju za nesavjesno poslovanje,sto znaci nisu sa namjerom ukrali ili nesto lose po firmu uradili,pa zasto onda neko nebi odgovarao za smrt 8000 muslimana, jer neko od nasih glavesina je kriv sto se ljudi u tajnosti nisu naoruzali i pripremili za najgori scenario.

Peti dan izjutra nas povlace sa linije i dolazi nam smjena,uspjeli smo uzeti sa Allahovom pomocu Podsjelovo i zadržati ga,uprkos cetnickom granatiranju i kontranapadima. Koliko je to bila slozena i teska operacije,dovoljne su rijeci generalstaba da se ta kota bez avijacije nemoze uzeti. Mi smo u napadu izgubili 8 boraca,da im Allah dz.s. ukabuli sehadet,a cetnici su izgubili oko 80 vojnika,to sto smo mi prebrojali leseve na liniji poslije u cetnickom granatiranju smo izgubili jos 13 boraca,da ih Allah pocasti sehadetom i dzenetom lijepim. Koliko je cetnika jos poginulo poslije u kontranapadima i u neznatnom djelovanju nase artiljerije nepoznato mi je samo znam da su to bili pripadnici prnjavorske lahke brigade...